

forskellige Meninger om, hvorvidt det vil være ønskeligt eller nødvendigt at forlade den nuværende Form, hvorved Staten koncessionerer og kontrollerer Livsforsikringsvirksomheden, og gaa over til, at Staten i Fremtiden overtager Forsikringsvirksomheden. Og det kan maaske ogsaa have sin Interesse at faa Lejlighed til — gennem et Udvalg maatte det vel være, da det jo er af den Slags, som ikke egner sig til offentlig Debat — yderligere at faa Oplysning om, hvad Ministeren i saa Henseende har faaet ud af de paabegyndte Undersøgelser. Jeg venter for øvrigt ikke, at Ministeren vil kunne give os ret mange Oplysninger, men det kunde jo være rart nok at høre, hvad Ministeren mener der vil kunne skaffes til Veje til Bedømmelse af et saa betydningsfuldt Skridt som dette: at lade Staten overtage Livsforsikringsvirksomheden. Det er for Resten min Opfattelse og mit Haab, at netop den Ændring i Lovforslagets § 19, hvorefter Amortisationen af Erhvervelsesomkostningerne forandres paa den Maade, at Omkostningerne ikke amortiseres i Løbet af 5 Aar, men fordeles paa hele den Tid, i hvilken Policen er i Kraft, og saaledes, at saa snart Policen træder ud af Kraft, skal Resten afskrives i det paagældende Aar, vil føre med sig, at de store Erhvervelsesomkostninger, som jo ganske rigtigt de forsikrede maa betale, vil blive betydeligt indskrænket, og at der maaske, naar Loven kommer til at virke i den nye Form, ikke vil være saa stor Grund til at kræve, at Staten skulde overtage Livsforsikringsvirksomheden, som jeg godt forstaaer, der har været i de senere Aar, hvor Publikum med ikke ringe Ret har kunnet henvise til, at man i høj Grad brandskatter dem, om jeg saa maa sige, for de Forsikringer, der tegnes, derved at Erhvervelsesomkostningerne har været stigende i en saadan Grad, som Tilfældet har været, og som vi jo alle har Grund til at beklage. Jeg føjer til, at hvis vi erkender — og det vil jeg for mit Vedkommende erkende, og jeg haaber, at man ogsaa fra anden Side vil erkende det —, at den Virksomhed, jeg kan ogsaa godt sige Agitation, der fra Selskabernes Side er øvet, maaske lige saa meget af Konkurrencehensyn som af Forstaaelse af og Interesse for Forsikringsinstituttet, i høj Grad har bidraget til at aabne Befolkningens Øjne for det ønskelige i, at der tegnes Forsikringer — og det er et Gode, at der tegnes mange Forsikringer —, kan vi maaske ogsaa være tjente med at betale noget for dette Gode, men selvfølgelig er det ikke heldigt, at

man betaler mere for det, end det er nødvendigt. Jeg tror som sagt ogsaa, at vi har Lov at gaa ud fra, at der ikke er nogen Fare for, at man vil komme til at betale dette Gode saa dyrt, som Tilfældet har været i de sidste Aar, men naar Resultatet af de Undersøgelser, den højtærede Minister har paabegyndt, foreligger, vil Tidspunktet være inde til at se lidt nærmere herpaa.

Jeg vil med disse Bemærkninger ingenlunde bidrage til paa ny at rejse en Debat om dette Spørgsmaal; jeg tror, det vilde være heldigt, om vi nu kunde faa Sagen ført igennem, saa at der kunde komme noget mere Ro med Hensyn til Livsforsikringsvirksomheden, end der har været i de senere Aar. Er der noget, der i Øjeblikket trænges til paa dette Omraade, turde det være dette, at man har Følelsen af, at man under de nye Vilkaar foreløbig arbejder i Ro, indtil der kan være Anledning til paa ny at tage Sagen op paa Grundlag af de Undersøgelser, som bliver foretaget. Om jeg end paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne vil tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, ligger ikke deri — det vil jeg straks understrege — noget Ønske om at foreslaa nogen som helst Ændring i Lovforslaget, som det foreligger, men kun et Ønske om, at der maatte kunne blive Lejlighed til Forhandling med den højtærede Minister, bl. a. navnlig om de Undersøgelser, som den højtærede Minister altsaa i god Overensstemmelse med, hvad jeg sagde i Bjor, har sat Forsikringsraadet i Gang med at foretage.

Valdemar Olsen: Ligesom den ærede sidste Taler (Jensen-Sønderup) kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget føres igennem uden Ændringer. Lovforslaget er i høj Grad et Kompromisforslag, hvilket ikke er saa mærkeligt, tværtimod, det maa og skal det blive, idet der indenfor Livsforsikringsvirksomheden er mange forskellige Interesser, som krydser hinanden. Det er ganske klart, at et stort Selskab har ikke samme Interesser overfor Livsforsikringsloven som et lille, et gammelt Selskab har ikke samme Interesser som et yngre, og et godt funderet Selskab har ikke samme Interesser som et mindre godt funderet. Lovforslaget er altsaa blevet et Kompromisforslag; som man i al Almindelighed er jævnt godt tilfreds med, fordi man erkender, at det ikke kan blive anderledes, men som i øvrigt hvert enkelt Selskab i Grunden slet ikke er tilfreds med. Men da Lovforslaget har været til Behandling saa længe, og da det vistnok neppe kan ventes